

Glamour

Pedro Rodríguez, símbol de l'alta costura a S'Agaró

Rosend Casanova.

(Tècnic de col·leccions del DAUB)

S'Agaró, diumenge 22 d'agost de 1954. Al selecte Club de Garbí de Hostal de La Gavina se celebra el primer Festival de la Moda, un acte impulsat per Josep Ensesa en la seva deliciosa ciutat residencial i destinat als seus senyorívols estiuejants. Vespreja, i entre el perfum de les flors, a recer dels porxos, les models desfilen sota l'atenta mirada dels espectadors. La col·lecció de vestits, dissenyats per a la tardor-hivern de 1955, són del reputat modista Pedro Rodríguez (1895-1990), un dels pares de l'alta costura espanyola amb botiga al passeig de Gràcia. S'hi veuen vestits de sastre, abrics i espectaculars vestits de nit que atrauen la mirada dels assistents, entre els que hi ha clientes i dames que potser ho seran, seduïdes per aquella impecable sastreria confeccionada amb els millors teixits.

En l'estrena a S'Agaró, Rodríguez presenta la seva línia "Lucièrnaga", caracteritzada per unes cintures ajustades en contrast amb les esquenes folgades, deixant els darreres rectes i

els davants amollats a la corba natural del cos, creant un efecte lleument sinuós. Els colors vermell, verd, marró i blau dominen en una desfilada que satisfà a tothom, que aplaudeix entusiasta, i conclou amb un sopar americà i un ball que dura fins a la matinada.

Aquell Festival de la Moda es repetí en anys successius i novament el modista hi presentà les seves creacions, esdevenint un brillant acte social que reunia la flor i nata de S'Agaró i de les poblacions properes, un selecte grup que incloïa ministres, industrials, advocats, escriptors, artistes i un llarg etcètera. S'Agaró es convertia així en la passarel·la d'estiu de Rodríguez, que s'anticipava a la moda que podia interessar a un públic femení que se sentia plenament identificat amb aquells vestits, amb els quals adoptava un aire de grup i creava un sentit de pertinença a un estatus social.

Amb els anys, però sobretot durant la dècada dels 60, la irrupció del *prêt-à-porter* acabà per desbancar el món de l'alta costura, atès que presentava uns avantatges incontestables: uns

Quatre models posant a S'Agaró amb vestits de Pedro Rodríguez, de la primavera-estiu 1959.

© Museo del Traje, C.I.P.E., Madrid.
MTFD_040613

preus notablement inferiors i la immediatesa en l'adquisició de la peça, sense haver de passar per les tres proves de rigor que l'alta costura exigia.

És aleshores quan Pedro Rodríguez exposà els seus dubtes sobre cap on anava la moda i, com recull la crònica de la crítica de moda María Pilar

Comin a *La Vanguardia* (27/08/1966) titulada "Desfile de modas en S'Agaró" i on explica: "Pedro Rodríguez ha querido que salga de S'Agaró el breve manifiesto que no tardará en dar a la luz pública exponiendo sus conceptos y opiniones sobre el panorama actual de la moda que él siente dislocado y alucinante, y para el que reclama medida y moderación en un afán de equilibrio que, a su juicio, no debe perderse nunca en un auténtico sentido de la elegancia". Ell era reticent envers la nova moda jove del moment, com ara el pop art o la minifaldilla, però el món havia canviat i s'acostava el final d'una època, la de la alta costura a casa nostra, que ell havia creat junt amb altres modistes com Manuel Pertegaz, Asunción Bastida, Santa Eulalia i 'El Dique Flotante'.

Una de les clientes que no es perdia aquelles desfilades era Maria Brillas (1905-1992), casada el 1927 amb el gironí Joaquim Ensesa, fill del promotor del Festival de Moda i del s'Agaró distingit. Brillas hi estiuejava però passava la major part de l'any a Barcelona, on havia estat veïna i clienta de Rodríguez, que li realitzava els seus vestits des del 1925. Ell li va dissenyar tot tipus de peces, gairebé durant cinquanta anys, per tal que

Vestit de nit d'organza de cotó amb aplicació de flors de tafetà de cotó. Pedro Rodríguez, 1954. MTIB 3.262/07. © Museu Tèxtil i d'Indumentària de Barcelona. Fotografia de La Fotogràfica, 2011

pogués respondre al grau de formalitat que la família Ensesa requeria, en una època en què les necessitats socials de la jornada a la ciutat condicionaven la indumentària durant totes les hores del dia, mentre que a l'estiu, per a les festes a la casa de s'Agaró, li realitzava espectaculars vestits llargs.

Aquell guarda-roba va ser conservat per la seva néta, Hilda Bencomo, que l'any 2007 en va fer donació al Museu Tèxtil i d'Indumentària de Barcelona. El 2011 el Museu li dedicà l'exposició "Què em poso? El guarda-

Vestit de nit de tul de cotó i volants d'organza de seda estampada. Pedro Rodríguez, 1935. MTIB 3.233/07. © Museu Tèxtil i d'Indumentària de Barcelona. Fotografia de La Fotogràfica, 2011

Vestit de còctel amb bolero de ras de seda estampat amb flocs de raïó. Pedro Rodríguez, 1955-1956. MTIB 3.368/07. © Museu Tèxtil i d'Indumentària de Barcelona. Fotografia de La Fotogràfica, 2011

roba de Maria Brillas per Pedro Rodríguez" i que ara n'ha publicat el catàleg *Pedro Rodríguez. Catàleg dels vestits de Maria Brillas*, amb textos de les especialistes en moda Sílvia Rosés, Míren Arzalluz i Sílvia Ventosa, aquesta última conservadora del Museu, que considera que "el catàleg reivindica el nom de Pedro Rodríguez com a l'extraordinari creador que va ser, importantíssim dins la costura espanyola".

Rodríguez moria a Barcelona el 2 de febrer de 1990 als 94 anys. Uns mesos abans, el 25 setembre de 1989, va fer la seva darrera aparició en públic, en ocasió de l'exposició que el Museu li dedicà per mostrar els vestits que ell mateix havia donat. Aquell va ser l'últim homenatge públic que va rebre en vida. És per tant una satisfacció que el Museu recuperi la figura de Rodríguez, que ha passat a la història de la costura universal per la perfecció de la seva tècnica en els vestits sastre i per les excel·lents creacions en vestits brodats i drapats. Únic en el seu gènere, va saber conjuguar la innovació amb una clàssica concepció del vestir. Una forma d'entendre la moda d'un creador que vestí la burgesia i que va trobar, a s'Agaró, l'espai idíl·lic on mostrar les seves col·leccions.

Abric i faldilla de sarja de llana de doble cara amb dibuix príncep de Gal·les a l'interior, coll de renard tenyit. Pedro Rodríguez, 1972. MTIB 3.279/07. © Museu Tèxtil i d'Indumentària de Barcelona. Fotografia de La Fotogràfica, 2011

